

Prof. dr hab. Jacek Wysocki
Katedra i Zakład Profilaktyki Zdrowotnej
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
ul. Święcickiego 6, 60-781 Poznań

Poznań, dn. 5 lutego 2024 roku

Ocena osiągnięcia naukowego, pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, istotnej aktywności naukowej oraz dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy z naukowymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi

dr n. hum. Tomasza Sobierajskiego

w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Poniższą opinię przygotowano w oparciu o powołanie jako recenzenta w wyżej wymienionym postępowaniu przez Radę Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 21 listopada 2023 r. (Uchwała 281/2023).

I. Sylwetka zawodowa

Dr n. hum. Tomasz Sobierajski jest absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego, na którym uzyskał stopień magistra socjologii w roku 1999 na Wydziale Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych na podstawie rozprawy pt.: „Objawienia maryjne w Polsce – analiza socjologiczna” (promotor: prof. dr hab. Krzysztof Kiciński). W roku 2006 uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii na podstawie rozprawy: „Racjonalność i religia. Religijność młodzieży z perspektywy racjonalnego wyboru” (promotor prof. dr hab. Krzysztof Kiciński) wykonanej na Międzywydziałowych Środowiskowych Studiach Doktoranckich przy Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych na Uniwersytecie Warszawskim. Od roku 2003 jest zatrudniony na Uniwersytecie Warszawskim, aktualnie na stanowisku profesora uczelni na Wydziale Stosowanych Nauk Społecznych i Resocjalizacji w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych,

w Zakładzie Socjurbanistyki i Studiów nad Konfliktem, w Ośrodku Badań Socjomedycznych.

II. Ocena osiągnięcia naukowego

Kandydat przedstawił jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego cykl sześciu prac oryginalnych pod wspólnym tytułem: „Dynamika psychospołecznych postaw wobec szczepień ochronnych i eksplikacja praktyk szczepień z perspektywy wakcynologii społecznej”. Sumaryczny współczynnik oddziaływania Impact Factor (IF) osiągnięcia naukowego wynosi 43,8, a punktacja Ministerstwa Edukacji i Nauki (MEiN) 770 pkt.

W skład osiągnięcia naukowego wchodzi następujące publikacje:

1. Sobierajski T., Bulińska-Stangrecka H., Wanke-Rytt M., Stefanoff P., Augustynowicz E.: Behavioural and cognitive attitudes of paediatricians towards influenza self-vaccination-partial mediation model. *Vaccines*. 2022; 29:1206. doi: 10.3390/vaccines10081206 [IF 7,8; MEiN 140]
2. Sobierajski T., Rykowska D., Wanke-Rytt M., Kuchar E.: Vaccine, or garlic – is it a choice? Awareness of medical personnel on prevention of influenza infections. *Vaccines*. 2023;11:66. doi: 10.3390/vaccines11010066 [IF 7,8; MEiN 140]
3. Sobierajski T., Rzymiski P., Wanke-Rytt M.: The Influence of recommendation of medical and non-medical authorities on the decision to vaccinate against influenza from a social vaccinology perspective: Cross-sectional, representative study of Polish society. *Vaccines*, 2023; 11:994. doi: 10.3390/vaccines11050994 [IF 7,8; MEiN 140]
4. Sobierajski T., Krzywański J., Mikulski T., Pokrywka A., Krysztofiak H., Kuchar E.: Sports elite means vaccine elite? Concerns and beliefs related to COVID-19 vaccines among Olympians and elite athletes. *Vaccines*. 2022; 10:1676. doi: 10.3390/vaccines10101676 [IF 7,8; MEiN 140]
5. Sobierajski T., Rzymiski P., Wanke-Rytt M.: The impact of the COVID-19 pandemic on attitudes toward vaccination: representative study of Polish Society. *Vaccines* 2023; 11: 1069. doi: 10.3390/vaccines11061069 [IF 7,8; MEiN 140]

6. Sobierajski T., Małecka I., Augustynowicz E.: Feminized vaccine? Parents' attitudes toward HPV vaccination of adolescents in Poland: A representative study. *Human Vaccines & Immunotherapeutics*. 2023; 19:2186105.
doi: 10.1080/21645515.2023.2186105 [IF 4,8; MEiN 70]

Wspólne cele całego cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe można podsumować w postaci poniższych punktów:

- Analiza postaw lekarzy, ze szczególnym uwzględnieniem lekarzy pediatrów, wobec szczepień. Celem było zbadanie i zrozumienie różnych postaw lekarzy wobec szczepień, w tym czynników determinujących ich podejście.
- Badanie behawioralnych czynników wpływających na postawy osób pracujących w systemie opieki zdrowia wobec szczepień ochronnych. Celem było zidentyfikowanie wpływu postaw pracowników służby zdrowia na podejmowanie decyzji dotyczących szczepień oraz zrozumienie czynników wpływających na te postawy.
- Badanie stosunku autorytetów medycznych i niemedycznych do szczepień ochronnych. Celem było zrozumienie różnic w postawach i podejściach między autorytetami medycznymi a niemedycznymi w kontekście szczepień ochronnych.
- Analiza roli i wpływu autorytetów medycznych i niemedycznych na postawy wobec szczepień ochronnych. Celem było zbadanie w jaki sposób autorytety mogą wpływać na postrzeganie i akceptację szczepień przez społeczeństwo.
- Charakterystyka postaw społecznych wobec szczepień ochronnych. Celem było zbadanie różnorodności i zrozumienie postaw społecznych wobec szczepień, włączając w to czynniki kulturowe, społeczne i psychologiczne.
- Analiza determinantów motywacji rodziców do podejmowania decyzji dotyczących szczepień dzieci. Celem było zidentyfikowanie czynników motywujących rodziców do zaszczepienia swoich dzieci oraz zrozumienie ich wpływu na podejmowane decyzje szczepienne.
- Badanie fluktuacji zmian postaw społecznych wobec szczepień po pandemii COVID-19. Celem była analiza ewentualnych zmian w postawach społecznych

wobec szczepień na podstawie doświadczeń i wiedzy zdobytej podczas pandemii COVID-19.

Omawiany cykl prac stanowi podsumowanie interesującego projektu badawczego dotyczącego różnych aspektów prowadzenia szczepień ochronnych. W pierwszej z prac tego cyklu celem było poznanie czynników, które mają wpływ na poznawcze i behawioralne postawy pediatrów wobec szczepień. Ciekawym podejściem metodologicznym była analiza związku pomiędzy postawami pediatrów wobec szczepień a ich praktykami w zakresie samoszczepienia na przykładzie grypy. W drugiej pracy z cyklu celem była ocena wiedzy i postaw pracowników służby zdrowia i niemedycznych pracowników szpitali w zakresie profilaktyki zakażeń wirusem grypy. Badanie to uwypukliło różnice w podejściu do szczepień przeciwko grypie w zależności od wykonywanego zawodu, wieku, stażu pracy i rodzaju szpitala. Personel szpitala pediatrycznego i lekarze częściej postrzegali szczepienia przeciwko grypie jako całkowicie skuteczne w zapobieganiu zachorowania na grypę w porównaniu z personelem szpitali dla dorosłych i pielęgniarkami. Można to przypisać wyższemu ryzyku poważnych chorób i powikłań u dzieci, a także naciskowi na szczepienia w pediatrycznych placówkach opieki zdrowotnej. Niepokojące jest jednak to, że znaczna część pielęgniarek i innego personelu szpitalnego uważała szczepienia przeciwko grypie za całkowicie nieskuteczne. Błędne przekonania i obawy związane ze szczepieniami przeciwko grypie wśród pracowników służby zdrowia mają zasadnicze znaczenie dla promowania wyższych wskaźników szczepień i ochrony zarówno pracowników służby zdrowia, jak i pacjentów.

W trzeciej pracy z cyklu celem było zbadanie wpływu autorytetów medycznych i niemedycznych na decyzję o szczepieniu oraz uogólnionych postaw wobec szczepień. I również w przypadku tego badania wykorzystano stosunek do szczepienia przeciwko grypie. Wyniki badania potwierdziły ciągle silny autorytet lekarza w kwestii rekomendowanych szczepień, a jednocześnie ukazały rosnący wpływ farmaceutów na realizację zalecanych szczepień przeciwko grypie. Celem kolejnej analizy było poznanie czynników, mających wpływ na decyzję sportowców o zaszczepieniu się przeciwko COVID-19. Do badania wykorzystano dużą grupę sportowców polskiej kadry narodowej – 1073 osoby, z których do analizy włączono 895 kompletnie wypełnionych kwestionariuszy. Wyniki tego badania mają ważne implikacje dla promowania szczepień przeciwko COVID-19 wśród sportowców. Pozytywny związek

między statusem szczepień sportowców a szczepieniami ich trenerów, kolegów z drużyny i krewnych podkreśla rolę norm społecznych i wpływu rówieśników. Znaczenie tego badania wynika także z faktu, że elitarni sportowcy mają nierzadko znaczny wpływ na opinię publiczną, co może oddziaływać na ich potencjalną rolę w promocji szczepień w populacji ogólnej. Wartościową kontynuacją tych badań były wyniki badań przedstawione w piątej publikacji, których celem była analiza, czy osoby o różnych, deklarowanych postawach wobec szczepień wykazywały różnice w decyzji o przyjęciu początkowego schematu szczepień przeciwko COVID-19, a także dawek przypominających. Badanie wskazało nie tylko na wagę deklaracyjnych postaw wobec szczepień, co ma znaczenie w planowaniu celowanych działań edukacyjnych kierowanych do określonych grup, ale uwidoczniło także blisko połowę badanej populacji, która reprezentuje umiarkowaną postawę do szczepień, ale jest jednocześnie najbardziej zewnątrzsterowna. Wskazanie tej grupy może mieć bardzo istotne znaczenie dla planowania działań w zakresie zdrowia publicznego. Ostatnia publikacja z cyklu dotyczyła oceny poziomu wiedzy i postaw rodziców w Polsce wobec szczepień przeciwko wirusowi brodawczaka ludzkiego (HPV). Wyniki tego badania mają ważne implikacje dla wdrożenia programu szczepień przeciwko HPV w Polsce, gdyż wskazują, że chociaż wśród rodziców istnieje znaczny poziom świadomości na temat wirusa HPV i szczepionki, nadal istnieje potrzeba poprawy wiedzy i rozwiania obaw w celu zwiększenia akceptacji szczepionki. Za szczególnie interesujące należy uznać obserwacje wskazujące na zmianę postaw rodzicielskich z negatywnych na pozytywne, gdy rodzicom, którzy początkowo wyrażali niechęć do szczepień, przedstawiono informacje o chorobach wywoływanych przez HPV. Około jedna czwarta rodziców w tej grupie zmieniła zdanie i wyraziła chęć zaszczepienia swojego dziecka.

Przedstawiony jako osiągnięcie naukowe cykl prac stanowi oryginalne i wartościowe opracowanie naukowe. Jego znaczenie jest szczególnie istotne w obecnym okresie, kiedy to możliwości tworzenia nowych szczepionek oraz doskonalenie stosowania już istniejących spotykają się z ograniczonym zaufaniem nie tylko ogółu społeczeństwa, ale nawet przedstawicieli zawodów medycznych. Specjaliści wakcynolodzy postrzegają brak powszechnej akceptacji szczepień jako istotne ograniczenie możliwości dalszego poszerzania profilaktyki czynnej chorób infekcyjnych. W tym miejscu należy podkreślić, że szczepienia ochronne jako jedno

z podstawowych narzędzi zdrowia publicznego przeznaczone są do stosowania populacyjnego i tylko wtedy można liczyć na istotne efekty epidemiologiczne. Staje się więc niezbędna pomoc specjalistów z zakresu socjologii, psychologii, marketingu zdrowia prowadząca do zrozumienia źródeł istniejących postaw, co powinno pozwolić na podejmowanie racjonalnych i skutecznych działań prowadzących do zwiększenia akceptacji szczepień w społeczeństwie i poprawy stanu uodpornienia populacji. Tym potrzebom wychodzi naprzeciw cykl publikacji dra Tomasza Sobierajskiego. Duże znaczenie praktyczne ma wykazanie, że jednym z zasadniczych kierunków działania powinny być wysiłki prowadzące do poprawy edukacji środowisk medycznych i budowanie pozytywnego stosunku do szczepień w tej grupie, co z kolei ma zasadnicze znaczenie dla wiarygodnego i skutecznego oddziaływania na pacjentów.

Autor w swoich publikacjach zwrócił uwagę na znaczenie wykorzystania autorytetów w budowaniu zaufania do szczepień i to zarówno spośród innych niż lekarze zawodów medycznych, ale także spośród pozamedycznych profesji ważnych dla postaw w określonych środowiskach, np. trenerów i wybitnych sportowców. Z tego wynikają także wnioski o znaczeniu dobrego rozpoznania postaw i przekonań dotyczących szczepień w różnych środowiskach i ukierunkowanego działania w tych społecznościach. Istotnym z praktycznego punktu widzenia jest także zwrócenie uwagi na znaczenie powstających mitów dotyczących szczepień i konieczność szybkiego i umiejętnego korygowania błędnych wiadomości i przekonań.

Najważniejszym wnioskiem ogólnym płynącym z przedstawionego cyklu prac jest ukazanie znaczenia prowadzenia stałych badań socjomedycznych dotyczących wiedzy, postaw i zachowań wobec szczepień ochronnych, bez których niemożliwe jest osiągnięcie istotnego postępu w zakresie czynnego uodpornienia społeczeństwa i jego poszczególnych części przed chorobami infekcyjnymi. Wymienione powyżej argumenty wskazują, że osiągnięcie naukowe dra Tomasza Sobierajskiego ma duże znaczenie poznawcze, jest oparte na oryginalnych założeniach, a uzyskane rezultaty mają istotne znaczenie w praktyce działań zdrowia publicznego.

III. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych oraz istotnej aktywności naukowej

Dr n. hum. Tomasz Sobierajski posiada w swoim dorobku szereg publikacji nie włączonych do osiągnięcia naukowego, ale będących rezultatem badań socjomedycznych w obszarze wakcynologii. Zaliczyć tu można monografię: Społeczny kontekst szczepień. Wprowadzenie do wakcynologii społecznej i socjologii szczepień. Alfa-Medica, Bielsko-Biała, 2017. W książce interesujące jest zwrócenie uwagi na mity dotyczące szczepień ochronnych i próbę ich dekonstrukcji. Do tego nurtu działalności naukowej zaliczyć można także artykuł: Stefanoff P., Sobierajski T., Bulińska-Stangrecka H, Augustynowicz E.: Exploring factors improving support for vaccinations among Polish primary care physicians. PLoS One. 10.1371/journal.pone.0232722 2020 May 1;15(5):e0232722. dotyczący m.in. czynników wpływających na poparcie dla szczepień wśród lekarzy POZ w Polsce w okresie rosnącego sceptycyzmu wobec szczepionek. Bardzo interesujące były także wyniki badania dotyczącego gotowości pacjentów do zaszczepienia się w nietypowych miejscach. Obserwacje te były tym bardziej wartościowe, że badanie przeprowadzono na progu pandemii COVID-19, kiedy to brano teoretycznie pod uwagę konieczność przeprowadzenia szczepień masowych także poza jednostkami ochrony zdrowia (Talarek E., Chazan M., Winiarska P., Sobierajski T., Dembiński Ł., Banaszkiewicz A.: How attitudes towards vaccination change in the face of an outbreak, Human Vaccines & Immunotherapeutics. 2021. 4;17(3):805-809.). Wątek szczepień przeciwko COVID-19 był dalej kontynuowany w badaniach studentów kierunku pielęgniarstwa na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, a także wśród sportowców z kadry narodowej, przygotowujących się do startów w Igrzyskach Olimpijskich i międzynarodowych zawodach sportowych. Istotną częścią dorobku Kandydata jest także tworzenie materiałów edukacyjnych dla personelu medycznego, rodziców i pacjentów z zakresu komunikacji o szczepieniach i na temat szczepień. Ta część dorobku dra Tomasza Sobierajskiego wskazuje, że zainteresowanie problematyką szczepień ochronnych ma charakter długofalowy, a jego źródłem jest dążność do rozwiązania konkretnych zagadnień poznawczych. Jest to istotny argument na drodze do uznania dorobku Kandydata jako spełniającego wymagania stawiane przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego.

Łączny dorobek Kandydata to 20 prac oryginalnych (łączny IF = 84,602; punktacja MEiN – 1710), 5 prac w czasopismach bez IF (MEiN – 700 pkt) oraz 9 rozdziałów w podręcznikach. Łączny wymiar punktowy dorobku wynosi 84,602 IF oraz 2431 pkt MEiN. Należy zwrócić uwagę, że cały dorobek wyrażony w punktach pochodzi z okresu po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych.

Dane te należy uzupełnić informacją o liczbie cytowań – 46 wg Web of Science i indeksie Hirscha 4 wg tego samego źródła.

Habilitant ma w swoim dorobku także inne publikacje z zakresu medycyny, między innymi dotyczące antybiotykooporności, pacjentów z nadciśnieniem tętniczym, czy też wpływem izolacji w pandemii na stan psychiczny i psychosomatyczny Polaków. Ważnym obszarem poruszonym w artykułach i opracowaniach edukacyjnych są także zagadnienia leżące na styku medycyny i psychologii, a dotyczące komunikacji medycznej.

W dorobku naukowym należy wymienić także prace wygłoszone na 68 konferencjach o zasięgu krajowym i międzynarodowym (55 prac – jedyny autor, 13 – współautor).

Omawiając dorobek naukowy Kandydata należy także wspomnieć o tej jego części, która nie ma związku z naukami medycznymi, jak badania dotyczące edukacji, kształcenia zawodowego i ustawicznego oraz doradztwem zawodowym.

IV. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i współpracy z naukowymi instytucjami krajowymi i zagranicznymi

Dr n. hum. Tomasz Sobierajski był zaangażowany w realizację 8 projektów badawczo naukowych realizowanych we współpracy z naukowcami z ośrodków zagranicznych pełniąc w nich różne role – koordynatora, eksperta, współautora raportu końcowego, autora metodologii i narzędzi badawczych, a także autora materiałów szkoleniowych. Warto podkreślić jest to, że pięć z nich dotyczyło zagadnień związanych ze zdrowiem publicznym (szczepienia, nadciśnienie tętnicze, dziennikarstwo medyczne). Ponadto Kandydat brał udział w realizacji 21 projektów z różnymi ośrodkami naukowymi w Polsce. Dodatkowo można wymienić także ponad 50 krótkoterminowych projektów badawczych realizowanych na zlecenie organizacji

pozarządowych, instytucji publicznych i firm prywatnych, w których Habilitant pełnił rolę autora lub eksperta.

Dr n. hum. Tomasz Sobierajski w latach 2012 -2014 prowadził zajęcia na Uniwersytecie Ankarzkim, na Wydziale Języków, Historii i Geografii, w Instytucie Języków i Literatury Słowiańskiej biorąc udział w wymianie nauczycieli akademickich w ramach 69 programu Erasmus i Erasmus+ , a w roku 2015 na zaproszenie Ambasady Polskiej w Ankarze.

Kandydat posiada duże doświadczenie dydaktyczne – od roku akademickiego 2003/2004 prowadzi nieprzerwanie zajęcia dla studentów głównie na Uniwersytecie Warszawskim. Był promotorem 10 prac licencjackich na kierunku Socjologia Stosowana i Antropologia Społeczna w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz recenzentem 24 prac licencjackich i jednej pracy magisterskiej. Ponadto znany jest z szerokiej działalności popularyzatorskiej w mediach drukowanych i elektronicznych oraz w radio i telewizji.

Habilitant pełnił lub pełni wiele funkcji na macierzystej uczelni (członek Zespołu Kwalifikacyjnego Międzydziedzinowej Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Warszawskiego w latach 2021-2023, Członek Uczelnianego Zespołu Zapewnienia Jakości Kształcenia przy Rektorze Uniwersytetu Warszawskiego), a także poza uczelnią - Członek Interdyscyplinarnego Zespołu ds. Działalności Wspomagającej Współpracę Naukową z Zagranicą przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2013-2015.

Od 2020 roku jest członkiem International Society of Global Health.

Dr Tomasz Sobierajski jest także uznanym recenzentem artykułów naukowych – wykonał 37 recenzji, po których 28 artykułów zostało przyjętych do opublikowania.

Za swoją działalność był nagradzany – między innymi w roku 2022 otrzymał nagrodę od Wydawnictwa MDPI - Outstanding Reviewer Award Winner, The Recognition Awards for Manuscript Reviews. W Warszawskim Uniwersytecie Medycznym otrzymał nagrodę dydaktyczną trzeciego stopnia Rektora WUM za opracowanie monografii wieloautorskiej pt. „Jak odpowiadać na wątpliwości rodziców na temat szczepień – wskazówki dla lekarzy”, wydanej przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego - Państwowy Zakład Higieny w Warszawie w roku 2017.

V. Podsumowanie i wniosek końcowy

Dr n. hum. Tomasz Sobierajski przedstawił jako osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego cykl sześciu prac oryginalnych po wspólnym tytule: „Dynamika psychospołecznych postaw wobec szczepień ochronnych i eksplikacja praktyk szczepień z perspektywy wakcynologii społecznej”. Sumaryczny współczynnik oddziaływania Impact Factor (IF) osiągnięcia naukowego wynosi 43,8, a punktacja Ministerstwa Edukacji i Nauki (MEiN) 770 pkt. Osiągnięcie to stanowi oryginalny i wartościowy wkład autora w rozwiązanie problemu naukowego jakim jest ograniczone zaufanie do szczepień ochronnych nie tylko wśród ogółu społeczeństwa ale także wśród przedstawicieli zawodów medycznych. Staje się to istotnym czynnikiem ograniczającym wdrożenie szybko pojawiających się nowoczesnych produktów do masowego uodpornienia różnych grup społeczeństwa. Istotnym wkładem Habilitanta jest prowadzenie badań z zakresu socjologii medycznej, które okazały się niezbędne dla zrozumienia źródeł pojawiających się postaw oraz wątpliwości przy podejmowaniu decyzji o poddaniu się szczepieniom ochronnym. Wykonane badania naukowe Autora pozwoliły nie tylko na uzyskanie wiarygodnego opisu sytuacji w tym obszarze, ale także umożliwiły na przedstawienie bardzo istotnych kierunków działania i sformułowanie wartościowych wskazówek przydatnych w praktyce zdrowia publicznego. Wymienione powyżej argumenty pozwalają stwierdzić, że osiągnięcie naukowe dra Tomasza Sobierajskiego ma duże znaczenie poznawcze, jest oparte na oryginalnych założeniach, a uzyskane rezultaty mają istotne znaczenie w praktyce działań zdrowia publicznego. Pozostały, poza cyklem prac dorobek naukowy ma spójny charakter. W okresie po uzyskaniu tytułu doktora dotyczy prawie w całości zagadnień zdrowia publicznego, a znaczna jego część szczepień ochronnych. Kolejne prace wskazują, że badania prowadzone były systematycznie w celu stopniowego rozwiązywania postawionego problemu naukowego. Łączny dorobek Kandydata to 20 prac oryginalnych (łączny IF = 84,602; punktacja MEiN – 1710), 5 prac w czasopiśmie bez IF (MEiN – 700 pkt) oraz 9 rozdziałów w podręcznikach. Łączny wymiar punktowy dorobku wynosi 84,602 IF oraz 2431 pkt MEiN. Należy zwrócić uwagę, że cały dorobek wyrażony w punktach pochodzi z okresu po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych.

Habilitant ma także udokumentowaną aktywność w projektach badawczych zarówno międzynarodowych, jak i krajowych. Zdobył doświadczenie jako nauczyciel

akademicki za granicą (Uniwersytet w Ankarze). Ma bardzo duże doświadczenie dydaktyczne, a także wymierne organizacyjne na polskich uczelniach. Warta podkreślenia jest duża aktywność w obszarze popularyzacji nauki, co ma duże znaczenie w obszarze zdrowia publicznego.

Wszystkie przedstawione wyżej argumentem pozwalają bez jakichkolwiek wątpliwości stwierdzić, że dr n. hum. Tomasz Sobierajski spełnia wszystkie wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego zgodnie z art. 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 20 lipca 2018 r. (z późn. zmianami) i dlatego wnoszę do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki o zdrowiu.

KIEROWNIK

Katedry i Zakładu Profilaktyki Zdrowotnej

Dr. /dr hab. med. Jacek Wysocki